Orędownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 3000 mk. :—: Poszczególny numer 400 mk. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 900 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1350 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G.

Nr. 52 ‖ Puck, sobota, dnia 21 lipca 1923 r. ‖ Rok 37.

Treść.

399.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1923 r.

w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 266).

DZIAŁ I.

Art. 1. Kwotę dochodu, oznaczoną § 4 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), podwyższa się do 2.000.000 mk.

Art. 2. Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę, o których mowa w §§ 2 i 14 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podlegają podatkowi dochodowemu na podstawie działu II niniejszej ustawy.

Tego rodzaju dochodów nie włącza się do ogólnego dochodu, podlegającego opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r., oraz przepisów działu I niniejszej ustawy.

Art. 3. § 5 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się ustępem ósmym o brzmieniu następującem: „8) w spółdzielniach (ustawa z dnia 20 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) kwoty, przelane do funduszów spółdzielni, nie podlegających statutowo podziałowi między członków".

Art. 4. Kwoty, określone w § 8 część II p. p. 3 i 4 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., podwyższa się czterdziestokrotnie.

§ 5. Ustęp drugi § 9 nstawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące: „Opodatkowaniu podlegają dochody osób fizycznych oraz osób niefizycznych, wymienionych w ustępie 6 § 9, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy. Jeżeli dochody z danego źródła nie płynęły przez cały rok, wówczas opodatkowanie następuje według przypuszczalnego dochodu rocznego".

Uchyla się postanowienia ustępów 3, 4 i 6 § 9, dotyczące podstaw opodatkowania z przecięcia trzech lat.

Art. 6. Art. 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się następującym ustępem ósmym:

„Przy obliczeniu ogólnepo dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców — przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości czterech centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych w r. 1922".

Art. 7. Taryfy, podane w §§ 17 i 18 pruskiej ustawy z dnia 10 czerwca 1906 r., zastępuje się skalą następującą:

Liczb. porz.	Wysokość dochodów w tysiącach marek ponad — do	Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek
1	2000 — 2600	2	52
2	2600 — 3200	2,2	70,4
3	3200 — 3800	2,4	91,2
4	3800 — 4400	2,6	114,4
5	4400 — 5000	2,8	140
6	5000 — 5800	3	174
7	5800 — 6600	3,2	211,20
8	6600 — 7400	3,4	251,60
9	7400 — 8200	3,6	295,20
10	8200 — 9000	3,8	342
11	9000 — 10000	4,1	410
12	10000 — 11000	4,5	495
13	11000 — 12000	4,9	588
14	12000 — 13000	5,3	689
15	13000 — 14000	5,7	798
16	14000 — 15500	6,2	961
17	15500 — 17000	6,7	1139
18	17000 — 18500	7,2	1332
19	18500 — 20000	7,7	1540
20	20000 — 22000	8,3	1826
21	22000 — 24000	8,9	2136
22	24000 — 26000	9,5	2470
23	26000 — 28000	9,9	2772

Liczba porz.	Wysokość dochodów w tysiącach marek ponad — do	Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek
24	28000 — 30000	10,3	3090
25	30000 — 32000	10,7	3424
26	32000 — 34000	11,1	3774
27	34000 — 36000	11,5	4140
28	36000 — 38000	11,9	4522
29	38000 — 40000	12,3	4920
30	40000 — 43000	12.8	5504
31	43000 — 46000	13,3	6118
32	46000 — 49000	13,8	6762
33	49000 — 52000	14,4	7488
34	52000 — 55000	15	8250
35	55000 — 58000	15,6	9048
36	58000 — 62000	16,3	10106
37	62000 — 66000	17	11220
38	66000 — 70000	17,7	12390
39	70000 — 75000	18,5	13875
40	75000 — 80000	19,3	15440
41	80000 — 85000	20,1	17085
42	85000 — 90000	20,8	18720
43	90000 — 95000	21,5	20425
44	95000 — 100000	22,2	22200
45	100000 — 105000	22,9	24045
46	105000 — 110000	23,6	25960
47	110000 — 115000	24,3	27945
48	115000 — 120000	25	30000

Przy dochodzie ponad 120.000.000 mk. podatek wynosi 30.000,000 mk. i oprócz tego 1.250.000 mk. od każdych pełnych 5.000.000 mk. ponad 120.000.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochód osób fizycznych i spadków nieobjętych:

ponad	120.000.000 mk.	do	180.000.000 mk.	1.5%
„	180.000.000 „	„	240.000,000 „	2.5%
„	240.000.000 „	„	300.000.000 „	4%
„	300.000.000 „	„	360.000.000 „	5.5%
„	360.000.000 „	„	450.000.000 „	7%
„	450.000.000 „	„	720.000.000 „	9%
„	720.000.000 „	„	900.000.000 „	11%
„	900.000.000 „	„	1.200.000.000 „	13%
„	1.200.000.000	. . .	. . . . . . „	15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Art. 8, Granice dochodu, określone w §§ 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. w brzmieniu, ustalonem pruską ustawą z dnia 26 maja 1909 r. (Zb. Pr. prusk. str. 349), uzasadniające ulgi podatkowe, podwyższa się z kwoty 6500 mk. do kwoty 10.000.000 mk., z kwoty zaś 9500 mk. do kwoty 15.000.000 mk.

Art. 9. Kwotę 3000 mk., wyszczególnioną w ustępie 1 § 25 i w ustępie 2 § 36. podwyższa się do 600.000 mk., kwotę zaś 3000 mk., wyszczególnioną w § 33, w ustępie 2 § 42, w punkcie 1 i 2 części II § 43 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się do 6.600.000 mk.

Art. 10. Postanowienie, zawarte w ustępie 1 § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i dotyczące najniższej grzywny w kwocie stu marek, uchyla się. Ustęp 1 § 72 uzupełnia się następującym przepisem: „W wyjątkowych wypadkach obok kary pieniężnej może być wymierzona kara więzienia do jednego roku“.

Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 2 § 72, podwyższa się z 20 do 100 mk. na 10.000 do 100.000 mk.

Art. 11. Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 1 § 74 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się z 300 mk. na 300.000 mk., kwotę zaś, przewidzianą w drugim ustępie tegoż paragrafu, podwyższa się z 20 mk. na 10.000 mk., wreszcie kwotę, przewidzianą w § 75 powyższej ustawy, podwyższa, z 1.500 mk. na 1.500.000 mk.

Art. 12. Postanowienia §§ 81 i 82 pruskiej ustawy z 19 cerwca 1906 r. będą stosowane ze zmianami, wynikającemi z postanowień ustawy niniejszej.

Art. 13. Dodatki na państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i związków komunalnych nie mogą przewyższać przy dochodzie podatkowym:

ponad	2.000.000 mk.	do	30.000.000 mk.	4%
„	30.000.000 „	„	100.000.000 „	4,5%
„	100.000.000 „	. . .	. . . . . .	5%

dochodu podatkowego.

Art. 14. Opodatkowaniu na rzecz gmin i związków komunalnych w myśl art. 13 niniejszej ustawy podlegają dochody ze wszystkich źródeł z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 25).

DZIAŁ II.

Zmiany w opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 15. Wszelkie dochody z uposażeń służbowych. emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 2 niniejszej ustawy), przewyższające 7.200.000 mh. podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie niniejszego działu II.

Art. 16. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości i nie stosuje się do nich odliczeń, tudzież zniżek podatkowych, przewidzianych w §§ 8, 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się podług cen w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego 1923.

Art. 17. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie, a mianowicie: od wynagrodzeń, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, wynosi w tysiącach marek:

ponad	7.200 mk.	do	9.600 mk.	potrąca się		1,1%
„	9.600 „	„	12.000 „	„	„	1,4%
„	12.000 „	„	15.600 „	„	„	1,7%
„	15.600 „	„	19.200 „	„	„	2%
„	19.200 „	„	22.800 „	„	„	2,5%
„	22.800 „	„	26.400 „	„	„	3%
„	26.400 „	„	30.000 „	„	„	3,5%
„	30.000 „	„	34.000 „	„	„	4,5%
„	34.000 „	„	38.000 „	„	„	5,5%
„	38.000 „	„	42.000 „	„	„	7%
„	42.000 „	„	46.000 „	„	„	8,5%
„	46.000 „	„	50.000 „	„	„	10%
„	50.000 „	„	52.000 „	„	„	11,5%

Do uposażeń, przekraczających 52.000.000 mk., stosuje się podaną w skali w art. 7 niniejszej ustawy stopę procentową, obniżoną o 2%.

Stopę procentową podatku ustala się przy każdorazowej powtarzającej się wypłacie, przyjmując tę wypłatę za podstawę do obliczenia rocznej cyfry dochodu.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym.

Art. 18. Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach, jakoteż na instytucjach i

przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone w ciągu miesiąca kwoty należy w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca wpłacić do właściwej kasy skarbowej z załączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub z załączeniem odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Wykaz ten, względnie odpis listy płacy, po uwidocznieniu na nim przyjętej sumy, oraz daty przyjęcia, kasa skarbowa przesyła do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Art. 19. Wymiar podatku przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatków wcale, albo wpłacił za mało. W tych wypadkach władza podatkowa I instancji uskutecznia wymiar podatku. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia mu wezwania.

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Kwoty nie wpłaconego w terminie podatku będą przymusowo ściągnięte od osób, wymienionych w części pierwszej art. 18 niniejszej ustawy, wraz z karami za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie i z kosztami egzekucyjnemi.

Art. 20. Dla stwierdzenia obowiązku potrącania podatku oraz dla sprawdzenia, czy potrącenia podatku są uskutecznione prawidłowo i we właściwym czasie, władzom skarbowym przysługuje prawo delegowania urzędników do instytucji i osób, wymienionych w art. 18 część pierwsza niniejszej ustawy, celem przejrzenia i sporządzenia wyciągów z list płacy, umów i innych dokumentów, odnoszących się do najmu pracowników, względnie celem zbadania dokonanych wypłat.

Art. 21. Na nieprawidłowe potrącania podatku przez służbodawców pracownicy mogą wnosić zażalenia w terminie dni trzydziestu od daty potrącenia do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Od decyzji władzy podatkowej I instancji służy pracownikowi odwołanie w trybie, określonym w art. 19 niniejszej ustawy.

Art. 22. Służbodawca, który nie spełni obowiązku wpłacenia podatku w myśl art. 18 niniejszej ustawy, ulegnie karze grzywny w myśl przepisów § 74 ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r. i art. 11 niniejszej ustawy.

W razie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności w listach płacy lub w wyjaśnieniach, stosuje się analogicznie § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i art. 10 niniejszej ustawy.

Art. 23. Kto nie dopuści urzędnika, delegowanego przez władze skarbowe na podstawie art. 20 niniejszej ustawy, do wykonania czynności, przewidzianych w tym artykule, ulegnie w drodze sądowej karze pieniężnej od 10.000 do 500.000 mk., lub karze pozbawienia wolności do jednego roku, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązującej ustawy karnej.

Art. 24. Kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 23 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 25. Do państwowego podatku dochodowego, pobieranegu od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na zasadach, wyłuszczonych w niniejszym dziale II, ustanawia się dodatki na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w wysokości 3% od wypłaconego wynagrodzenia, podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu. Dodatki te będą potrącone przez służbodawców, równocześnie z podatkiem państwowym, przyczem stosuje się przepisy artykułów 18 do 23 włącznie niniejszej ustawy.

DZIAŁ III.

Postanowienia ogólne.

Art. 26. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie w pierwszej połowie roku kalendarzowego 1923 będą wyższe od preciętnych cen hurtowych z roku 1922, wówczas część państwowego podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych, wymierzona wedle skali art. 7 niniejszej ustawy, a przypadająca do zapłaty w kwartale trzecim i czwartym roku kalendarzowego 1923, winna być zapłacona w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomnożenia tej części podatku wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku 1923 w porównianiu z przeciętnemi cenami hurtowemi w roku 1922.

Wykładnik, o którym mowa w części pierwszej niniejszego artykułu, ustala Minister Skarbu w miesiącu lipcu roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Jeżeli podatnik, korzystając z prawa, przysługującego w myśl § 67 ustęp 2 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 roku, wpłaci zgóry przed końcem czerwca 1923 r. drugą i trzecią ratę podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 w całości lub w części, to do wpłaconych zgóry kwot podatku nie będzie stosowany wykładnik, o którym mowa w poprzednich częściach niniejszego artykułu.

Art. 27. W sposób, wskazany w art. 26 niniejszej ustawy, Mieister Skarbu ustala na każdy kwartał kalendarzowy, poczynając od drugiego kwartału, wykładnik, wynikający z porównania przeciętnych cen drugiego miesiąca poprzedniego kwartału kalendarzowego z przeciętnemi cenami w styczniu 1923 r. Przez tak ustalony wykładnik winny być pomnożone — na każdy następny kwartał kalendarzowy—kwoty, zakreślające granicę dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zarówno w skali art. 17, jak w skali art. 7 niniejszej ustawy. Równocześnie ulega odpowiedniemu powiększeniu kwota 7.200.000 mk. oznaczona w art. 15.

Tak powiększone kwoty będą w każdym poszczególnym kwartale roku podatkowego 1923 miarodajne do ustalenia potrąceń w myśl art. 17 i 25 niniejszej ustawy.

Art. 28. Uchyla się moc obowiązującą ustawy o podatku uzupełniającym (Ergänzungssteuer) z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. pr. pruskich str. 241) oraz ustawy o podatku od przyrostu majątku (Besitzsteuer) z dnia 3 lipca 1913 r. (Dz. Ustaw Rzeszy str. 524).

Art. 29. Z wpływów państwowego podatku dochodowego pobierają gminy i związki komunalne 30%.

Art. 30. Uchyla się postanowienia trzeciego ustępu części pierwszej § 15 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., dotyczące potrącania z podstawy opodatkowania 3 i 1/2% kapitału zakładowego (akcyjnego). Tem samem uchyla się postanowienia przedostatniego ustępu tegoż paragrafu 15.

Nadto uchyla się postanowienia, zawarte w ustępie pierwszym § 3 pp. 1 i 2 oraz w §§ 18, 70, 79, 80 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Art. 31. Punkt 3 ustępu pierwszego § 3 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami“.

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje od 1 kwietnia do 31 grudnia 1923 r.

Podatek dochodowy na ten okres czasu będzie wymierzony i pobrany w wysokości trzech czwartych części całorocznej należności podatkowej, przypadającej według działu I i III niniejszej ustawy.

Art. 33. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów: Witos.
Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 17. 7. 1923.

Lipski, starosta.

400.
Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 czerwca 1923 r.

w przedmiocie oznaczenia terminu wnoszenia próśb o zwolnienie wozów od świadczeń na rzecz Państwa.

Na mocy art. 29 ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 166) oraz zgodnie z postanowieniem § 10 ust. II rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (D. U. R. P. nr. 36 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin wnoszenia próśb o zwolnienie od obowiązkowego odstępowania na rzecz Państwa wozów, wyszczególnionych w pp. 1 do 9 § 5 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dnia 11 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 36 poz. 310) do ustawy z dnia 21 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 166), rozpoczyna się z dniem 1 lipca 1923 r. i trwa do dnia 11 sierpnia 1923 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 17. lipca 1923 r.

Lipski, starosta.

401.
Rozporządzenie
Wojewody Pomorskiego z dnia 26. VI. 23 dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa wraz z trychinoskopją, obowiązującej na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.

Za zgodą Ministerstwa Rol. i D. P. a na mocy § 14 rozp. dot. ust. wykon. do oględzin bydła rzeźnego i badania mięsa z 28. 8. 1903 uchylając moje rozporządzenie z 11. IV. 1923 r. Dz. U. str. 117 ustanawiam obowiązująco na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych podwyższenie dotychczasowej taryfy za oględziny bydła rzeźnego, badania mięsa i trychynoskopji jak następuje:

A. opłata ta wynosi za zwyczajne badanie mięsa i trychinoskopji łącznie z oględzinami bydła rzeźnego.

Gatunek zwierząt	Należytość pobrana od właścicieli zwierząt	Należytośc którą należy oddać policji na koszta podróży i na koszta badania uzupełn.
1) Sztuka bydła rogatego wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy	15 000	1 500
2) Sztuka trzody chlewnej		
a) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa i trychinoskopją . . .	10 000	1 000
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopji . . .	7 000	700
c) trychinoskopja sama	5 000	500
3) Cielę do trzech miesięcy, owca, koza albo inne drobne zwierze	5 000	500
4) Koń, osieł. muł, mułosieł.	15 000	

Badacz mięsa otrzymuje za 1 klm. podwójny osobno na koszt podróży 1000 mk.

B) Lekarze wet. pobierają za każde uzupełniające badanie mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia mk. 15 000.

Pozatem zatrzymuje resztę brzmienia rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1921 r. Dz. U. str. 550 w przedmiocie taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badania mięsa wraz trychinoskopją nadal moc obowiązującą.

Powyższe taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdochwilowego odwołania wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

L. dz. II h 2495/23

Toruń, dnia 26. VI 1923 r.

Wojewoda: Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 17 lipca 1923 r.

Lipski, starosta.

402.
Obwieszczenie
w sprawie zmian wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Wojewoda Pomorski donosi, iż obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16. 6. rb. (Monitor Polski nr. 142 poz. 174) wydanem w porozumieniu z Ministrem Skarbu, zabrania się wywozu następujących towarów; Poz. Taryfy celnej 54; skóry surowe wołowe, końskie, cielęce i skopowe, (baranie i owcze) oraz skrawki tych skór.

Poz. Taryfy celnej 56; skórki zajęcze i królicze surowe, niewyprawione.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22. XI. 22 r. (Monitor Polski str. 272 poz. 193 poz. taryfy celnej 54 i 56) straciło moc obowiązującą z dniem ogłoszenia powyższego obwieszczenia t. j. z dniem 26. czerwca 1923 r.

Puck, dnia 10 lipca 1923 r.

Lipski, starosta.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.